

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: Egész évre . . . . . 10— K Fél évre . . . . . 5— " " Negyed évre . . . . . 2-50 " Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptulajdonos és kiadó: BALKANYI ERNŐ.	Telefonszám: 13. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendva. Nyitótér sora 1 korona.
--	---	--	---

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A háboru és a női divat.

Alsólendva, február 26.

Sok mindenféle eszmétársulást szült a világháboru. Olvasunk cikkeket a háboruról és a gazdaságról, a háboruról és a nevelésről, a háboruról és az irodalomról stb. Jóformán ahány szakma csak van a világon, mind összefügg a háboruval és szinte lehetetlen az embernek az élet különféle alakulásait és vonatkozásait nem a háboruval való kapcsolatban tekinteni.

Hogyan maradhatna el tehát az általános kapcsolatból a divat, persze elsősorban és szinte kizárólagosan a legváltozókéonyabb, a legdivatosabb divat: a női divat?

Hogy vonatkozásban van vele, azt ha nem látánk, olvashatnánk hozzáértő és gondolkodó emberek írásából. Egyik legelőkelőbb fővárosi napilapunkban egy egyetemi tanár és híres bölcséleti író a minap ugyancsak éles tollnak hegyére vette a női divat hőbortjának nemzeti és közgazdasági súlyos bűneit. A német püspöki kar körlevelét intéz a francia divat ellen; egy német folyóirat szintén nemzeti veszedelmet lát az idegen divat uralmának főnmaradásában, térfoglalásában.

A háboru idejében grasszálni kezdő divatnak két eredeti bűne van: az egyik, hogy oktalantul pazar, a másik, hogy nemzetietlen.

Mintha megbomlott volna némely divathősnőnek az agyveleje, mintha ki akar-

nák gunyolni az általános nyomasztó gondot, a háborunak súlyos keresztjét: most, amikor a falat kenyér is drága s oly szűken van kiszabva, amikor lépten-nyomon ezer és ezer gyötrelmet kiállott rokkant katonák sápadt arcával találkozunk, amikor uton-utfélen háborús özvegyek és árvák keserves zokogása hallatszik füleinkbe, — szinte az örülettel határos pazarlást visznek végbe az anyaggal. Minden bő, mintha bőven volna minden, amiből a ruhára telik. Mikor gypár cipőnek a talpálása is álmatlan éjszakákat okoz sok családapának és családanyának: a comme il faut hölgyek — csizmát kezdnek viselni! Mikor szegény katonáink ott dideregnek a nedves, fülledt, fagyos lövészárkokban és fejük fölött minden pillanatban ott leselkedik a halál: akkor a divathölgy azzal úti arcul az általános nyomasztó hangulattal, hogy tapig beburkolózik olyan drága prémebbe, amelyeknek árából tisztességes ruhát lehetne venni egy egész szakasz katonának, sőt kerülne belőle még a derék, öreg népfelkelők itthon levő, éhező és didergő gyermekeinek is.

A divatnak ez a hőbortja egyenesen vérlázító.

Óh, ti szegény papírbakancsban megnyomorodott hős katonák, hogy nem mozdul meg a mankó a kezetekben, mikor a hadseregszállítók, a talp- és posztócsalók feleségeit és leányait hivalkodni, páváskodni látjátok a ti égerszégtek árán szerzett gazdagságukkal!...

A másik bűne a női divatnak, hogy még most is Páris pörázán járkal. Kerülő utakon hozatják az itteni pénzéhes kufárok a modelleket, mintákát a szajna-parti Babilonból. Hölgyeink nagy része nem tudja, nem is sejtí, hogy mikor a szabónője rádisputál egy új „fazon”-t, a Worth- vagy Poire-cégnak ezt az új világsodáját, azt voltaképpen a párisi „félvilági hölgyek” hozták divatba. Az auteuil-i futtatáson szoktak ezek az új fazonok legelőbb bemutatkozni. Viselőik pénzt kapnak érte, hogy viselik, — akiknek karriaturái aztán két hét mulva ott mozognak Budapesten az Andrássy-uton, vagy a Kossuth-utcában és a — lipótvárosi zsurokon.

Vajjon téren megváltoztatja-e a világháboru a világnak és különösen a minden téren való takarékságra és józan komolyságra utalt Magyarországnak a képét? Vajjon lesz-e még magyarvilág Magyarországon? Vajjon a malomkerék nagysága, elől csapott, hátul csapott, oldalt csapott, a felhőköt karcoló páva- és struccollas kalapokat felváltja-e valaha a főkötő és a pártá, a drága plúst, selymet, bársonyt a karton? Alig hinnők.

A francia forradalom eltörölte a rendi alkotmányt, nálunk a szabadságharc hozta meg a fordulatot; Königráts után alkotmányt kaptunk; a jelen pillanatban még csak nem is sejtjük, minő átalakulásokot teremt majd a háboru, de máris joggal feltehetünk, hogy nincs az a Hindenburg, nincs

Ha a dombóvári tanár kiáll a mellvédre.

Egy honvédszázados derék legénysége igen nagy szerepet játszott a legutóbbi véres harcokban. Tele van az ezred története csodálatos haditettekkel. Ime, az egyik kis história, amelyben sok jó honvéd élén a főhős szerepét Schneider András tartalékos honvédhadnagy játssza, aki a polgári életben békés és jámbor dombóvári tanár.

December 31-én egy védőpontot őrzőnk erővel támadtak az oroszok. Az erődítés jobb-szárnya ellen négy ellenséges zászlóalj nyomult előre. Ottani hadállásaink előtt teknőszerű terület van, amelyet — éppen mert lejtősen, mélyen fekszik — a mi állásainkól nem lehet betekinteni, kilátás és kilövés nem előnyös, közvetlenül azután teknőszerű völgybe szokik a terep. A kedvező terepviszonyokat használta föl négy orosz zászlóalj arra, hogy ott lenni a mélyedésben támadásra gyűlekezett és onnan óvatosan előrenyomult akadályainkig. Az erődítés jobb-szárnyának legexponáltabb pontján álló második honvédszázad egyszerre csak azt vette észre, hogy közvetlenül az ő állásuk előtt az előnyomuló oroszok már a drótkadályainkat vágják, sőt az első dróthálózat legalsó sorait már sikerült annyira megrikítani, hogy egymásután átbukdcsolnak az első drótsövényen és így átjutva a legelső mezőn, a második sor dróthálózat előtt fűrgen kezdik beásni magukat.

A helyzet valóban kritikus volt és nem

látszott lehetetlennek, hogy a nagy erővel fölvonuló oroszok a frontnak ezt a részét benyomják, esetleg áttörik. És most jön a dombóvári tanár. Schneider András, tartalékos honvédhadnagy, látván a közeledő veszedelmet, merész elhatározással kiugrott a lövészárkokból a mellvédre, Schneider hadnaggyal együtt megjelentek a mellvéden Nagy József tizedes és a hadnagy hűséges tisztiszolgája, Kiss Gergely György. A mellvéden megjelentek és magasán, kiegyenesedve megállani, amikor az ellenség husz-harminc, sőt helyenkint már tíz-tizenöt lépésre van, körülbelül biztos halált jelent és a jámbor dombóvári tanár a közhonvéddel, meg a honvédtizedessel mégis megjelent a mellvéden, a lövészárkok fölött. Hogy Schneider hadnagy miért vitte ki magával a veszedelemben éppen Nagy József tizedest, az kintűt a most mindjárt lejátszódott csodálatos és mesészerű jelenetnél. Halálos izgalom közepette egyszerűen ez történt:

Az oroszokat valósággal frappirozta a magyar tisztnek a mellvéden történt — harmad-magával való — bátor megjelenése. Meglepetésükben — elfelejtettek léni. A következő pillanatban pedig Schneider hadnagy megszólalt és magyarul felszólította a két drótsor között lábukat megvető oroszokat, hogy adják meg magukat, a megfigyelőárkon keresztül szépen jöjjenek be egyenként az állásainkba, itt nem lesz semmi bánatódásuk és jó dolguk lesz. Nagy József honvédtizedes — aki tud oroszul és ezért kellett éppen neki kiállani Schneider hadnagy mellé — szóról-szóra tolmácsolta oroszul, amit a tiszt mondott. Hirtelen barátságosra fordult az oroszok

képe, meglátszott rajtuk, hogy az ajánlat tetszik nekik. Pár pillanattig haboztak, tanácskoztak, azután át felelték, hogy megmondották a dolgot, ők nem jöhetnek át, de jöjjön át hozzájuk a tiszt ut a katonáival, önük se lesz rossz dolguk. Nagy József tolmácsolta az oroszok feleletét Schneider hadnaggyal, aki tovább igyekezett rábeszélni és kapacitálni az oroszokat a megadásra. Nem hiába a magyar irodalom professzora Schneider hadnagy ur, nem hiába ő tanítja a retorikát a dombóvári tanítóintézetben, olyan ékesszólással próbált hatni az oroszokra, hogy voltak pillanatok, amikor már azok majdnem megindultak megadni magukat. Az utolsó pillanában azonban mindig győzött jobb — vagy talán rosszabb — belátásuk és mégsem adták meg magukat és egyre megismételték vendégszerető meghívásukat: jöjjön át hozzájuk a tiszt ur és a magyar katonák, ők nagyon meg fogják becsülni őket.

Nagy József tizedes hűségesen lefordított mindent s az ő tolmácsolásával hosszas alkudozás és tanácskozás indult meg. Idegőrlő, izgatott percek voltak ezek. Közben — Schneider hadnagy sasszeme a szónoki lendület hevében is jól és aggodva látta — az oroszok egyre nőttek, növekedtek, az első és a második drótsövény közé már körülbelül ötszáz orosz seregiet össze és hátúrolt mindig új és új tömegek nyomultak előre. Schneider hadnagy, látva, hogy a békealkudozásnak rossz vége lesz, a mellvédről halkán észölt a lövészárkba a parancsára váró katonáknak:

— A kézigránátokat készenlétbe helyezni!

az a tengeraltjáró, nincs az az óceánja a vérnek, amelyik a női divat tulzásait le tudná győzni, amelynek egyik legfőbb rugója a női hiuság!

Tisztelet feministák, ne jogot a nőknek, hanem észszerű, takarékos és hazafias divatot a nőknek!

A léghajó és a repülőgép.

I.

A napokban közölt német hivatalos jelentés szerint négy hónapon belül a franciák és angolok négyszer annyi röplőgépet vesztek, mint a németek (63:16). Ez az arány bárminél hangsúlyosabban hirdeti a német technikának óriási fölényét, amit ezen a téren elsősorban Zeppelin grófnak köszönhet a német nemzet.

A levegő meghódításában a legelső komoly kísérletek a franciáknál történtek ugyan, de a legalaposabbakat — mint minden téren — a németek végezték. A legelső élő lények francia földről emelkedtek a levegőbe 1873. szept. 19-én Versaillesben Lajos király jelenlétében, aki egy bárányt, kacsát és kakast rakatott a léghajóba. A levegőnek ez a három első utasa szerencsésen vissza is tért földre az Földre, ami a franciákat oly igazlomba hozta, hogy ehhez hasonlót csak három évvel ezelőtt érezhettek, mikor Zeppelin gróf gépének elromlása következtében Luneville-ben leszállásra kényszerült. Amint hogy most a francia féltékenység néhány hónap alatt megépítette a Zeppelint: az u. n. Spiesst, ugy akkor néhány év alatt megoldotta Renard és Krebs a kormányozhatóság problémáját: hét főlzállás közül u. i. ötször sikerült visszajutni oda, ahonnan a főlzállás megtörtént és ezzel megszűnt a léghajó a szellem játékszere lenni. A motoroknak a lőerők számával arányosan növekvő túlságosa nagy súlyát (100 lőerő: 800 métez mázsa) is sikerült apasztani úgy, hogy most valamely 100 lőerős motor alig több egy métez mázsnál.

Körülbelül ugyanabban az időben, mikor a Montgolfiér-testvérek léghajóján történt a nevezetes versaillesi főlzállás, nálunk Szablik István kegyesrendi tanár, Domin Ferenc győri áldozó-

pap, majd Gyarmati doktor kísérletezett Pozsonyban egy léggömbbel, amelyről föl vagyon jegyezve: „ezen golyóbnak nehézsége vala ezer árpaszem, nyomó és gyulladó levegővel volt megtöltve. Ötven ölnyi magasságra emelkedett.” E kísérletek azonban inkább csak a nép babonás hitének a táplálására voltak alkalmasak, mert ahol ilyen „tűzi golyóbs” leereszkedett, ott a jámbor falusiak vagy a lidércnek tojását, vagy magát az ördögöt látták. Így, mikor Magyarország első légi utasa Lehman Keresztély bátyjával, aki, hogy a Nemzeti Színház színpadi felhőt közeli tapasztalatai alapján jobban megfesthesse, száll fel a felhők közé, végezte első sikeres kísérleteit, a nagy tömeg mulattatására egy életnagyságu, vörösrör, poczkos, köcsögkalapos bácsit bocsátottak a levegőbe a nézők nagy derűltsége közt. Másnap a mezőkövesdi határban a nép az ördögöt kergette, hessegette a vetések között, míg egy vadászember sörrel töltött puskájával reá nem duplázott — az ördög. S mióta Mezőkövesden kiderült a valóság, nem volt szabad a jámbor falusiaktól megkérdezni: Volt-e ördög az idén a vetésben?

Nem tekintve a röplőgéppel történt magyar kísérletezéseket, a levegő meghódításában valamilyen nevezetesebb eredményt nem értünk el.

A számtalan külföldi kísérlet között, amelyek közül sem egy, sem tíz tagikusan végződött, — Zeppelin grófét fogja a történelem mindörökké megőrizni.

Szinte nehéz megmondani, hogy kié az érdem oroszán része: a grófé, vagy a német népé?

Zeppelin, lovassági tábornok szeme előtt kezdettől fogva — a hadi léghajó lebegett. Katonákat, tiszteket, hadianyagot akart magával vinni. Sokan örülségné tartották a tervét. Helmholtz, a hírneves fizikus be is bizonyította a terv lehetetlenségét, sőt Zeppelin hívei is azt hitték már, hogy a rajongó gróf elméje meghibbant, Helmholtz bizonyítására alapítva, a hadügyminiszterium Zeppelin előterjesztésére azt válaszolta: „A dologgal nem kíván foglalkozni.” Még a német tiszteket is elfiltották, hogy Zeppelin kilátástalan kísérleteiben részt vegyenek.

A nemes gróf, mindezeknek dacára sem csüggedt és 1900. jul. 2-án este fél 8 órakor

történt az első főlzállás a Bodeni tóról, melyet Württemberg királya, a gróf hűséges pártfogója engedett át e célból számára. A főlzállás a gyönyörű holdvilágban pompásan sikerült, a tömeg éljenezett és tapsolt. De ugyanekkor észrevették, hogy még számos javításra és tökéletesítésre van szükség. Ha ez sikerül, a német nép hatalmas lesz. A jövő tehát rózsás színben játszott!

Zeppelin új léghajót épített, de a tomboló vihar szétrombolta. A léghajó alumínium vázát munkásaival törte össze a gróf, végig nézte a romboló munkát és egy arcizma sem rándult meg. Ujra neki fogott a munkának és még nagyobb léghajót épített. 1908 aug. 4-én indult el Friedrichshafenből és 34 óráig volt uton. Stuttgartban kellett volna leszállani, de mielőtt ez megtörténhetett volna, ez a nagy léghajó a szél és tűz martaikára lett. Zeppelin sok évi reményessége megsemmisült. A pusztulás rettenetes volt. Ezt is végig nézte: szóltan és némán.

A gróf elszegényedett. S most talpára állt a német nép. Szegények és gazdagok, diákok és gyermekek adakoztak és 2 nap alatt 2 és fél millió koronát ajánlottak fel Zeppelin grófnak az új léghajó készítésére. léghajó és társai eikészültek s értéküket a mai háboru mutatta meg.

Az amerikaiak már 100 millió koronát ígértek neki szabadalmáért, de ő csak — hazájának szánta találmányát.

Harctéri napló.

Írja: VLAY IMRE.

XII.

Junius 28. Megérkeztünk Niedzieliskára és egy óriási pihenőt tartottunk, mert Bobrkától ideig az utat — 26 kilométert — egy szuszra csináltuk meg. Az egész társaság rémesen el volt fáradva s azonkívül be kellett várnunk azokat is, akik — már nem bírva a gyaloglást és a súlyt, mely hátukat nyomta — itt-ott elmaradtak pi-henni.

Elképezelem, milyen örült futást művelhettek a muszkák ideig! Nem is lehet valami annál borzasztóbb, mint mikor az ember futva kénytelen menteni nyomorult életét és nem tud közben, mikor találja el egy golyó — hátulról. Hátul sebet kapni: szégyen, ezt mondja a magyar baka. És van benne valami... Sokszor azonban kerül az ember olyan helyzetbe is, mikor a leghebbebb és legbátrabb embert is hátul sebbi meg az ellenség. Megtörtént pl. Harsownál, hogy a velünk szomszédos...-ik ezrednél a muszkák áttörték a frontot és a mi hátunkba kerültek. De meg-járták, mert a jó „zalai rossebek” észreterítették őket és megmutatták nekik, merre van a direkcio! — Mondom, megessett itt is, hogy gefreiter ur Kozári szintén megsebesült és a kis hadakozás után az árokban ő maga köztögzette a combját.

— Miért nem mész be testvér a „hirs-plac“-ra? — kérдем tőle.

— Hogyan menjek, kadét ur? Mit mondok, ha kérdik, hol a sebed?

— Na hallod, itt mégsem maradhatsz! Hol a sebed?

— Szégyenlem megmondani! — felelte.

— Te hólyag, — mondom, — hiszen férfiak közt vagyunk!

— Nem az a baj kérem, hanem hogy „háturu lütt meg a dög,” hogy a rosseb egye ki a puskát a markából... Mit mondok én otthon? Ilyen szégyen!

— Ne busulj, fiam; hiszen aki a melleddre néz és látja a kis ezüstödet, tudja, hogy „szigoru legény” voltál! — így vizagstaltam és nagy-nehézzen beleegyezett, hogy elhagyja vinni magát a köztögz helyre.

Junius 29. Mars tovább, irány: Meryszczow. Meryszczow egy kis falu a Gnila-Lippa patak partján. Igen csinos kis helység, két templommal és remek szép fekvéssel.

Az oroszok a patak nyugati partján, a hegy-oldalban voltak beásva, körülbelül 1000—1200 lépesre a paktól. A víz és az orosz állások közti terület olyan sima volt, mint a palatábla. A mi állásaink a...-ik brigád készítette elő, de már este hallottuk, hogy fel fogjuk őket váltani, mert azok — mivel két rohamot csináltak —

Mindenki kézbombával és fegyverrel álljon készenlétben! Nekem is készítsetek ide kézi-gránátokat!

Mondta a dombóvári tanár elszántan és a következő pillanatban már ismét az oroszoknak beszél, minden szóközi képességét összeszedve, utolsó föllöbönő lendületével, halálos izgatottságtól fojtott hangon. Nagy József tizedes azonban hasztalan tolmácsolta ha lehet még szebben, amit Schneider hadnagy elmondott, az oroszok, akik közben észrevették, hogy igen nagy túlerőben vannak, már hallani sem akartak a megadásról és egyre agresszívebben sürgették, hogy a magyarok adják meg magukat. Az izgatottság a tetőpontjára hágott, a jelenet lassanként teljesen elvesztette minden kedélyes színezetét. És a dombóvári tanár rendületlenül ott állott tovább a mellvéden és ott állt mellette hűséges tisztiszolgája, Kiss Gergely György közhonvéd és a tizedes ur, Nagy József, a tolmács. Egy pillanatra csend lett és ebben a kínos csöndben kitört a krízis.

Az egyre növekvő orosz tömegben az egyik orosz katona fölétele a fegyvert, célba vette a mellvéden álló Schneider hadnagyot és rálőtt. Fűtyölve érkezett az orosz golyó, amely cél-tévesztett és a hadnagy helyett a hűséges tisztiszolgát találta el: Kiss Gergely György közhonvéd vérző fejfel, holtan fordult le a mellvédről. A dombóvári tanár pillanatilag megrendülve nézett a hűséges szívű magyar honvéd veszendő alakja után, ám a következő másodpercben ismét Schneider hadnagyává változott: lehajolt, fölkapta a keze ügyébe készített két kézigranátot és keserű haraggal röpítette őket egymásután az orosz

tömegbe. Mindkét gránát pusztítva robbant föl, néhány orosz hanyavágódott és mielőtt az állva maradtak első rémületükből magukhoz tértek volna, Schneider hadnagy dörgő hangon tüzet vezényelt. A második század honvédei egyszerre valamennyien fölgráltak a mellvéde és a kézigranátok záporával árasztották el az oroszokat és nyomban utána gyalogsági sorlüzeket zudítottak a halálraremült tömegre. Akik el nem talált a golyó, az futva próbált menekülni, de a két drótsövény közé szorultak és vak rohanásukban fönnakadtak a drótsövényeken, ott vergődtek a drótok között, amíg el nem véreztek vagy egy megváltó golyó nem végzett velök. A két szembenálló drótkerítés a roskadásig tele volt vérző, vergődő, haldokló orosz katonákkal. Harcban edzett katonáknak is háborzongató látvány volt. Ott pusztult a két drótkerítés közé szorult egész orosz tömeg: jó néhány száz ember. Még legjobban jártak azok, akik idejekorán betudtak húzódni a mi megfigyelő árkunkba és akik valahogyan beásták magukat. Ezek természetesen a véres leszámolás végén megadták magukat: összesen kilencvenegyen voltak. Tehát vagy 400 orosz halottja, néhány súlyos sebesülte volt ennek az összehütközésnek és azonkívül kilencvenegy orosz foglyot is ejtettek a mi katonáink.

Ezt csináltak december hónap 31-én egy honvédegyalozred második századának katonái Schneider András tartékos honvédehadnagy vezetésével. Schneider Andraséval, aki háboru előtt békés és jámbor tanár volt Dombóváron.

GÖNDÖR FERENC.

sokat veszítettek. Mondhatom, hogy fázott mindenki ettől a helytől, mert a falu nyugati oldalán fekvő sűrű erdős hegyről láttuk, hogy milyen „pofozógép”-be kerültünk.

Junius 30. Ma éjjel egy órákor tényleg bemertünk a stellungokba. Én cugommal nem valami kellemes helyre kerültem, amennyiben bal-szárnyam a Gnila-Lippa beton-hidjára támaszkodott s ezt az orosz tüzéség oly erősen belölte, hogy minden tüzercsere egy teli-talált expodált a hídron. A hid egyébként fel volt robbantva és a falu felőli pillérje összeomlott és ez egész alkotmány részatosan feküdt a — körül-belül nyolc méter széles — patakon keresztül.

A sötétség oltalma alatt bakám lázasan dolgoztat dekkungjaikon, mely a vizpart töltésébe volt beásva. Pionirjaik pedig a drótkadályokat javították és erősítették. Mindenki valami rosszat érez, a hangulat igen nyomott. ... Csend van. Csak néha-néha süti el egy orosz órs a puskáját valami képzelt alakra.

— A muszka biztatja magát, — mondják a bakák. — Iszen megáll, az anyád ...

(Ez a három pont egy egészséges káromkodást jelent.)

A baka nem szereti a csöndet, mert ez morogóvá teszi. Pedig néha muszáj csendben lenni, hogy az ember könnyebben rejthesse magát.

A mi vonalunkon teljes volt a nyugalom. Ellenségeink egyre-másra lötték fel a világió rakétákat s olyankor mindig tettek néhány lövést. Idegesek voltak. Pedig nem kellett volna, mert mi meg azt gondoltuk, hogy ők sántikálnak valami rosszban. Mindkét fél támadástól tartott. Így virradt fel a következő nap ...

(Folytatom.)

Esetek.

Az igazi katonák. — Atyafi-észjárás. — Ezt nem lehet kibírni! — A dedesi polgártárs hadifoglyot akar.

Társaságban több 43—50 éves „öreg legény” beszélget. Miről másról, mint a bevonulásról. Erről folyik a vita. Sohasem gondolták volna, hogy még „zöldfűlű” regruta lesz belőlük.

— Majd meglátod, — tréfál az egyik, — milyen hős leszek én! Csak egytől felek.

— Mitől?

— Nem a muszkától, a taliántól, hanem attól, hogy a fiam keze alá kerülök és ő, a hadnagyr, le-haszontalan-kölykőz engem, a közönséges közlegényt.

Egy másik „öreg legény” keserű büszkeséggel vágja ki a rezet:

— Hagyd el azokat a gyerkőcöket! Mi leszünk az igazi katonák, nem ők. Mert nekünk a sapkánk is csukaszürke lesz, a bluzunk is, a nadrágunk is, a köpenyünk is, de — a hajunk is csukaszürke lesz. Ezt csinálják utánunk azok a zöldék ...

Közismert dolog, hogy a gazdák a szükséges mezőgazdasági munkák elvégzésére a katonai nyilvántartó lappal ellátott lovak ideiglenes felmentését kérhetik. Egy környékünkbeli földesgazda értesült erről a rendelkezésről s a következő ékesszólami levélben kérte a katonai parancsnokságot, hogy mentse föl a „Fakó” lovat:

„Tekietetes Katonai Hatóság: Alulírott azon irányban keresem meg a Nagyközponti Katonai főparancsnokságot, mely szerint bátorodom azon kérésemet tolmácsolni, hogy a csatolt okmány megerősítése értelmében az abban levő „Fakó” nevezett lovatam — lévén kenyérkereső jobbkezem — a katonai szolgálat alól megrokkant korabeli állapotára való tekintettel, melynél fogva egy hiányzik, mint az asszony a háznál, egyszer és mindenkorra, mint kiszolgált, magamfajta vén csontot szabadságolva, mentesíteni méltóztatnának, amelynek várandóságában vagyok a Nagyságos Lóavató Bizottságnak illő tisztelettel P. J. 58 éves kiszuperált köztivéz, volt 48-beli.”

Nemrégiben történt, hogy itt a környéken elfogtak egy orosz foglyot, aki egyik közeli fogolytáborból szökött meg. Valahonnan Kiew vidékéről való volt a jámbor s vallásra nézve izraelita, de a legortodoxabb értelemben. Nagy diadallal behozták Alsólendvára.

A csendőrlaktanyán Patkó járásörmszerű ural faggatjuk, tolmács segítségével:

— Miért szököttél meg?

Nem felel.

— Rosszul bántak talán veled?

— Dehogyan bántak.

— Rossz volt a kosztod?

— Jobb, mint otthon.

— Hát akkor mi a fenéért szököttél meg?

A jámbor ruszki nagyon elkeseredett.

— Panye, — kezdte — jó dolgom volt, nem kívánkoztam vissza a lövészárkba. De furdót csináltak. Megfürdettek egyszer. Megfürdettek kétszer. Azután megfürdettek minden héten. Azután minden harmadnap. Most meg már meg akartak fürdeni minden másodnap. Hát ezt nem lehet kibírni, inkább megszökötem ...

És szomorúan vette tudomásul, hogy most visszaviszik a fogolytáborba, ahol minden második napon meg kell fürdenie.

Dedesben is kihirdették, hogy aki hadifoglyot munkást akar, jelentkezzék. Jelentkezik is a rédicsi jegyzőnél egy jóarcú, élemedett gazda.

— Hadifoglyot vállalnék én is, kérem alázattal a jegző urat, — kezdte.

— Helyes, — felelte a jegző, — aztán mennyi kellene, öreg?

— Hát mentül több.

— De mégis mennyi?

— Hát vagy háromat vállalnék a két fiam, meg a vöm helyébe. Csak azt szeretném, ha idevalósiak lennének.

— Idevalósiak? Hogy érti ezt? Hiszen rédicsi, vagy dedesi muszkkák nincsenek!

— Hát a hadifoglyok muszkkák? — ütődött meg az öreg.

— Persze, hogy muszkkák.

— No hát akkor pusztuljanak el a vérükben, zsirjukban ott, ahol vannak! Nekem biz nem költenek, — rikoltott föl a dedesi magyar s bevágta maga után az ajtót.

Kint tovább indignálódott:

— Még hogy így bolondítják a szegény embert! Mért nem mondták, hogy nem magyarok azok a hadifoglyok?!

HIREK.

Elmennek az öregek,

azok mennek most, akik már rég kinőttek abból a korból, amikor könnyű otthagyni az otthont. Elmennek, hogy ők, akiket az élethez annyi kötelesség fűz, ha úgy fordul a dolgok sora, szembe nézzenek akár a halállal is. Elmennek az öregek és sok millió gyermek- és asszonyzivnek a forró óhajítása kíséri őket: bár ne kerülne rájuk a sor, bár ne kellene nekik is oda állniok, ahol a szomorúság és a dicsőség terem.

Mennek az öregek ...

És ezzel az áldozat, amelyet Magyarországnak népeinek most hoznia kell, oly óriásivá nőtt, hogy ehhez fogható hiába keresünk a történelemben. Tizezzrel lesz most a harcmezőn egy-egy családból az apa és fia. Az asszony bánatos sóhajátái férje és gyermekei után, szállnak a pokoli harcok északi, keleti, déli és nyugati mezeire; sok-sok meglelt öregember váltja föl az ekesszarvát, a kalapácsot fegyverrel; sok-sok feleség bocsátja utnak vonagló szívvvel az urát; sok-sok családi fészek üresedik meg: az ifjú után elmegy most az öreg is ...

Mindnyájunk gondolata egyszül abban a kívánságban: hogy bár eldőlné a nagy háború sorsa országunk és népünk javára, még mielőtt ők is a harctérre kerülének. Reménykedünk, hogy eljön a béke, mielőtt önekkik is fegyvert kellene fogni. Reménykedünk, mert remélni oly jó ... Hírek sokasága foglalkoztatja az elméket: legendás fehér zászlókról, eddig még nem látott nagy ünnepekről, amikor boldogságukban sirva borulnak egymás nyakába az emberek, aztán háromhónapos fegyverszünetről, orosz külön

békéről, Románia mellékkállásáról, meg ki tudja számon tartani, miről még? ...

És a jó híreknek feszült várakozásába belevegyül a gőzköcsi kerekének kattogása, mennek az öregek ...

Ha el is mennek az öregek, engedje az jó Ég, hogy minél előbb vissza is jöjjenek valamennyien ...

— **Eljegyzés.** Horváth Endre zsitkői hercegi főerdész jegyet váltott Polnisch Bözsike urleánnyal, Polnisch Árpád lentli hercegi erdőfelügyelő kedves leányával.

— **Egyházi hír.** Gróf Mikes János szombathelyi megyéspüspök a kerkaszentmiklósi plébániára ideiglenes helyettesnek Csokonay Ernő szepetneki káplánt disponálta. Gaál István kerkaszentmiklósi plébános ugyanis súlyos szembaja miatt Grácban operációnak veti alá magát s ezért vált szükségessé a helyettesítése.

— **Esküvő.** Molnár Lajos helybeli járásbírósi tisztviselő tegnapi délután tartotta esküvőjét Baranyai Gizli urleánnyal.

— **Az Alsólendvai Takarékpénztár közgyűlése.** Az Alsólendvai Takarékpénztár tegnapi szombat délután tartotta az évi rendes közgyűlést. Ajbatmutatólagos jelentés kegyeltes szavakkal emlekezett meg Szabó Pál könyvelőről, aki tavaly télen a kárpáti harcokban hősi halált halt és Tomka Mihály igazgatósági tagról, akit néhány hónappal ezelőtt ragadtak el a halál. Mindkettőjük emlékét jegyzőkönyvileg örökítette meg a közgyűlés. A jelentés szerint az 1915. év tiszta nyeresége 114.575 kor. 66 fillér volt, melyet a következőképp osztott föl a közgyűlés: Osztalék 1000 részvény után á 60 korona, összesen 60000 kor., tartalékalapra 15000 kor., jótékony célra 1200 kor., átvitel 1916. évre 38375 kor. 66 fillér.

Az 1915. évben jótékony célra adott 845 kor. 02 filléren kívül még a következő összegeket adja az intézet jótékony és kulturális célokra: A polgári iskola szegénysorsu tanulóinak 120 korona, a kath. elemi iskola szegénysorsu tanulóinak 100 kor., az izr. iskola szegény tanulóinak 70 kor., az evang. iskola szegény tanulóinak 50 kor., a kath. nőegyletnek 100 kor., az izr. nőegyletnek 40 kor., az evang. nőegyletnek 40 kor., a tüztöltő egylet felszerelésére 130 kor., a háborúval összefüggő jótékony intézmények és segélyezési mozgalmak támogatására 550 kor. Összesen 1200 K.

— **Elhunyt főszozolgabíró.** Szalmay József, a csáktornyai járás érdemes és közbecsülésben álló főszozolgabírája, hosszu ideig tartó betegeskedés után 55 éves korában elhunyt. Halála a járásban és megyei ismerősei körében ózinte, mély részvétet keltett, mely impozáns módon nyilvánult meg a tegnapielőt végbement temetésén. Ravatalára a családtagokon és jóbarátokon kívül a vármegye tisztikára, Csáktornya városa és a járás közönsége is egy-egy díszes koszorut helyeztek.

— **Báró Hornig Károly megyéspüspök körlevele.** Hornig Károly báró bíboros, veszprémi megyéspüspök körlevelét adott ki, melyet egy-házmegeje minden papjának a szószékéről kell a hívők előtt felolvasni. Mindnyájunknak kötelessége — hangsulyozza a körlevel — a házáért mindent megtenni, amire csak képesek vagyunk. A hazafiai kötelességet a mai nehéz időkben kettőzött buzgalommal és lelkesedéssel kell teljesítenünk, semmi nehézségtől, akadálytól, vagy bajtól vissza nem riadva.

— **A Dunántúli helyiérdekű vasut r. t.** múlt pénteken tartotta az évi közgyűlést Budapest. A zalamegyei érdekeltek képviselői közül megjelentek a gyűlésen Árvay Lajos, Zalamegye alispánja, Eitner Zsigmond országgy. képviselő, Hertelendy Ferenc főrend és dr. Korbai Károly zalaezerszegi ügyvéd. Vármegyénket érdeklőleg a közgyűlés elhatározta, hogy építkezéseket végeztet Győr-földön, Csomódéren, Pákan és Zalabéren, Lentiben távirdaberendezést létesít, Zalaszentivánon pedig a használaton kívül helyezett fűtőházat átalakíttatja. A dunántúli h. é. vasutak r. t. eredménye az 1915. évben jelentékenyen javult, amennyiben a bevételek az előző évvel szemben 157.000 korona emelkedést mutatnak.

— **A hegyközség közgyűlése.** Az alsólendvai hegyközség múlt vasárnapra összehívott közgyűlést részvétlenség miatt nem lehetett megtartani, miért is a rendtartás értelmében nyolc

nap mulva, azaz február 27-én délután 3 óra a városház jegyzői irodájába új közgyűlésre hívták meg a helyközség tagjait.

— **Gyászrovat.** Id. Czinder István, Zalaegerszeg város utolsó városbírája, dr. Czinder István zalaezerszegi ügyvéd édesatyja, mult pénteken 95 éves korában, végelgyengülésben elhunyt. Vasárnap délután temették nagy részvét mellett.

— **A király elismerése a Vöröskereszt fióknak.** Ferenc Salvátor főherceg, mint a magyar és osztrák Vöröskereszt egyesületek védnökhelyettese jelentést tett a királynak ezen egyesületek mult évi működéséről, ami arra indította őfelségét, hogy a legnemesebb emberszeretettel s ugalló kiválóan eredményes munkálkodásért köszönetet mondjon a főhercegnek és megkérte, fejesse ki nevében a monarchia területén működő összes fióktintézeteknek is legfelsőbb elismerését a kiváló eredményért, melyet az egészségügy terén elérték. Ezen legfelső leirat folytán Salvátor Ferenc főherceg átiratot intézett az összes fiókokhoz, köztük az alsólendvai Vöröskereszt egyesülethez, melyben közli velük a legfelső elismerést és a maga részéről továbbadja ezen dicsőrejt, mely kijut az önkéntes ápolás minden egyes tényezőjének és mindazon számtalanoknak külön-külön is, akik adományaikkal hozzájárultak, hogy a Vöröskereszt egyesület megvalósíthassa terveit és eleget tehesz önként vállalt kötelességének.

— **Műkedvelő-elődás Lentiben.** A Lentii Kat. Polgári Olvasókör ifjusága a vak katonák segélyalpa javára március hó 5-én, vasárnap a Donner-féle vendéglő helyiségében műkedvelői színelőadású rendez. Kezdete este 8 órakor. Hely-árak: első hely 2 kor., második hely 1 K 40 fill., állóhely 60 fill. Színr körül: „A Borzáné Marcsája” énekes népszimű 3 felvonásban. Irtá Almásy Tinamér. Szereplők: Tüske Teréz, Borsos Anna, Molnár Fánika, Tóth Sándor, Kancsal János, Gerencsér Menyhért, Tüske Pál, Bicsák Karolin, Czuker Ferenc, Preluk István, Belső István, Süket Pál, Borsos Dani, Csőre István, Mondcsin István, Tüske Juliska, Molnár Károly és Huber József.

— **A képviselőválasztási fuvardíjak Zalában.** Zalavármegye legutóbbi közgyűlése a képviselőválasztási fuvardíjakat a következőkép állapította meg 3 esztendőre: 5 kilométernyi körzetben belül fuvardíj nem jár, 5-től 8 kilométerig 2 kor., 9-től 13 kilométerig 4 kor., 14-től 18 kilométerig 6 kor., 19-től 25 kilométerig 8 kor., 24 kilométer-től bármilyen távolságig 10 korona a fuvardíj.

— **Az öreg népfelkelők karpaszománya.** Már többször megírtuk, hogy milyen eljárást kell követni a kivételes bánásmódra jogosító karpaszomány megszerzésére, mely csak ama 43—50 éves népfelkelőknek jár, akik iskolai végzettségük nélkül fogva nem jogosultak az önkéntesi kedvezményre, de a polgári életben olyan tekintélyesebb pozíciót foglalnak el, hogy méltán igényt tarthának a kivételes bánásmódra. Miután most, a bevonulás előtt újra többen fordultak hozzánk felvilágosításért, ismételten megírjuk, hogy a karpaszomány viselési engedélyét a bevonulás után lehet csak kérni század-kihallgatáson. Az engedély megadása a pösttest-parancsnok diszkrecionális joga. A pösttest-parancsnok tehát szabadon mérlegeli, kiket illet meg a jogosultság. A kedvezmény megtagadása esetén a kérelemmel a honvédelmi miniszteriumhoz lehet fordulni. Nem árt, ha különösen vidékiek okmányokkal igazolják, hogy milyen állást, vagy társadalmi pozíciót foglalnak el. A paszomány viselése egyébként csak a kaszárnyai munkák végzése alul mentesít csak a kaszárnyai munkák végzése alul mentesít csak az önkéntességi jogokat, kiváltságokat nem biztosít.

— **36.370 hadiárva.** Mint a „Budapesti Tudósít” értesül, a hadiárvak létszáma december 31-én 36.379 volt. Ebben a létszámban még nincsenek befoglalva azok a hadiárvak, akikről még nem lehetett hivatalosan megállapítani, de nagy a valószínűség, hogy atyáik hősi halált haltak. Ezeknek a hadiárvaknak összeírása is folyamatban van.

— **Meglopott vendéglős.** Feldmann Ferenc csehtelentéri vendéglős és hentes zartk vágóhidját a minap éjjel ismeretlen tettesek feltörték s elloptak onnan két darab kikészítettlen bika-bőrt. A vendéglős kára mintegy 120 korona. Az alsólendvai csendőrs kiderítette, hogy a betöréses lopást a helyi viszonyokkal ismerős egyének követték el, akik a bőroket kidolgozás miatt Luttenbergbe vitték egy tímárhoz. A nyomozás tovább folyik.

— **Kiknek nem kell bevonulni?** Több fővárosi újság azt írta, hogy mindazok a 43—50 éves besorozott népfelkelők, akik felmentésüket kérvényezték, kérvényük visszaérkezéseig nem kötelesek bevonulni. Illetékes helyen érdeklődtünk és kijelentették, hogy ez a rendelet csak a mezőgazdákra és gazdasági munkásokra vonatkozik és azok közül is csak azoknak nem kell bevonulni, akiknek erre néve az egyes főszoalgaírák engedélyt adnak.

— **A polgári őrség válsága.** A városunkban a háboru kezdete óta működő polgári őrség súlyos válságba jutott. A folytonos bevonulások, továbbá a kilépések és elköltözés miatt a polgári őrség száma olyannyira megfogyott, hogy ma már csak igen nagy erőfeszítéssel lehet fenntartani ezt a közbiztonságra néve nagyon is fontos és szükséges intézményt. Még egész sereg ember van Alsólendván, akiknek bent kellene lenniök a polgári őrségben és akik belépésükké pótolni tudnák az eltávózottak és kilépettek hiányát, de ezek — érthetetlen okokból — vonakodnak belépni és így teljesen meddő maradt a parancsnokságnak minden kísérlete arra néve, hogy az erősen megcsappant létszámot az előbbi létszámra emelhesse. Ezt az indolenciát természetesen csak helyteleníteni és kárhözhatni lehet. Az itthonlevőknek — aki arravaló ember — nem szabadna sajnálnioek egy kis áldozatot, egy csekély fáradságot a közért, mikor ez az áldozat csak annyiból áll, hogy minden tízedik, vagy legfeljebb hetedik éjszakán két órát kell fegyveresen sétálva tölteni az utcán. — Minthogy pedig a jelenlegi erősen megfogyott létszámmal a régi szolgálati rendet fenntartani nem lehet, a parancsnokság úgy intézkedett, hogy jövő héttől kezdve éjszakánként nem négy, hanem csak két polgári ór teljesít szolgálatot és pedig este 10 órástól hajnali 4 óráig. Ennél lényegesebb megváltoztatása az eddigi rendnek az, hogy a jövő héttől kezdve az őrség nem tart őrzárásokat, mint eddig, hanem szolgálati idejét az őrszobában (Főút, hercegségi tisztipület) tölti. Eddig ugyanis az őrség tagjai két-két óra hosszat az utcákon őrzáratot teljesítettek, míg a jövőben ezek az őrzáratok elmaradnak s a polgári őrség tagjai szolgálati idejük alatt csak abban az esetben hagyják el az őrszobát, ha akár a városi éjjeli őrsök, akár a közönség hívják őket. Ezért a polgári őrség parancsnoksága lapunk utján is figyelmezteti a közönséget, hogy akinek éjnek idején fegyveres segítségre van szüksége, valami uton értesítse erről az őrtanyán szolgálatot teljesítő polgári őroket.

— **A mi hőseink.** A hadügyminiszterium által kiadott legutóbbi vesztésgkimutatások a következő lendvakerényeki hősoek neveit tartalmazza: **Megsebesültek:** Bikádi Lajos Alsólendva, Bruncsics Kálmán Lentiszombathely, Bukovecz Ferencs Kébeleszentmárton, Bukovecz András Kébeleszentmárton, Csah József Zorkoháza, Csánk István Lenti, Császár Lajos Kerkabarabás, Czobor József Kerkakutas, Csordás Vendel Lentikápolna, Czigán József Lentikápolna, Döbmötör Ferenc Lenti, Döbmötör József Kerkánemefalu, Farkas János Kerkakutas, Ferencsák Márton Adorjánfalva, Gál István Döbmötölde, Gál József Szentistvánlak, Gancsér Sándor Rédics, Gerics István Kispalina, Gosztola Iván Adorjánfalva, Graj István Felsőbeszterce, Györek József Bakónak, Györkös István Belatinc, Györkös István Kámaháza, Gyurica József Páka, Harl Jenő Alsószenterzsebet, Hermán Ferenc Csesztreg, Hermán József Gosztola, Hóbor József Csesztreg, Holcsmann Márton Murasziget, Horváth József Resznek, Horváth Kálmán Szentkozmadombja, Horváth István Gáborjánháza, Horváth István Bagonya, Horváth István Czup, Jakab Ignác Völgyifalu, Jerics Mihály Lendvavásárhely, Király György Baksa, Kocziper András Lendvavásárvölgy, Kohn Izidor Dobri, Kósa Vendel Petesháza, Kovács Sándor Lenti. **Hősi halált haltak:** Koczson István Völgyifalu, Kósa János Petesháza, Huttlimann János Csömödér.

Hadifogóságba estek: Hozján István Kispalina, Karlóczy Mihály Alsólendva, Kenyeres Károly Rédics, Kovács Gábor Szécsiszentlőszöl.

— **Névtelen feljelentés az ellopott bőr ügyében.** Mint ismeretes, néhány héttel ezelőtt Báder Manó bántornyai kereskedő kárára itt Alsólendván elloptak egy istállóból 70 kiló kikészített bőrt s a legszélesebb körü nyomozás dacára a bőrből csak egy csekély rész került meg. Ebben az ügyben a helybeli csendőrség tegnap névtelen levelet kapott, melyben azt írja a névtelen levélíró, hogy tudomása van arról, hogy a bőrből már eddig is több pár csizma készült s ő ismeri a tolvajokat is. Ezt a névtelen levélíró most arra kéri a csendőrség, hogy világosabban írja meg, mit tud a dologról és kik a tolvajok? Ha adatait közli a csendőrséggel s ez eredményre vezet, 100 korona jutalomban részesül, de nagy szolgálatot tesz azzal is, ha akár egy névtelen levélben is elmondja, amit tud.

A n. érd. közönséghez!

A n. érd. közönséget és fiziletem pártfogóit tisztelettel értesitem, hogy február hó 28-ikán katonai szolgálatra bevonulok. Egyben szives tudomásra hozom, hogy üzletem, nyomdám és könyvkiötészetem nóm vezetése alatt továbbra is üzemben marad és elvállalja minden szakbavagó munka gyors és pontos elkészítését.

Kérve a közönség további szives pártfogását tisztelettel

BALKÁNYI ERNŐ.

— **Vilmos császár a magyar vitézségről.** A Berliner Tageblatt, nagy német világlap olasz-harcérti tudósítója leírja, hogy mikor többmagvaló órák hosszág tartó rendkívül nehéz kaspokodás után elérte a tolméini hidfőt uraló Krn-hegység jeges magasait, melyet kivétel nélkül magyar csapatok védelmeznek már kétszáznapon harcban, épp akkor érkezett oda Vilmos császár magyarai fogalmazoit sürgönyre, mely az ő kassai ezredének egy zászlóaljához volt intéve. A császár sürgönyében dicsőítő szól a zászlóalj magatartásáról, mint a magyar nép hősiességének példájáról. A sürgöny felolvasása leirhatatlan lelkesedést keltett a magyar katonák körében, akik viharos „eljen” és „Hurrá!” kiáltással fogadták azt. Erről a sürgönyről, mely nem csupán a magyar nemzet s a magyar csapatok szolgálatásának az elismerése szempontjából óriási horderejű, de a német-olasz háborus politika szempontjából is, a magyar napisajtó mindegyik — teljesen érthetetlenül — egy szóval sem emlékezett meg.

— **Ne küldjenek a tábort postacsomagokban élelmiszereket.** A kereskedelemügyi miniszter a hadseregtőparancsnoksággal egyetértve, már ismételten kimondotta, hogy a tábort postákhoz szóló csomagokban élelmiszereket küldeni nem szabad, mert a tábort postai csomagok a rendkívüli viszonyok miatt csak hosszabb idő mulva juthatnak a rendeltetési helyre s így az élelmiszerek, mire azokat a címzetek megkapják, már rendszerint évezhetetlenek s ha mégis elfogyaszthatnak, betegségek okoznak. Ehhez képest a postahivatalok utasítottak, hogy az élelmiszert tartalmazó tábort postai csomagokat ne vegyék fel s ha valamely csomagról a felvételt után állapítják meg, hogy élelmiszert van benne, azt a feladónak térli portóval terheve küldjék vissza. A közönség nagy része mindent elkövet e tilalom kijátszására, pedig ezzel az eljárásával hozzátartozóján nem segít. Ezért ismételve felkéri a postagazgatóság a közönséget, hogy a tábort postákhoz szóló csomagokban élelmiszereket ne küldjön, hanem csak hadfelszerelési és ruházati cikkeket, szivart, cigarettát, dohányt, pipát, szivar- vagy cigarettaszípkat, benzineszes kanócos öngyújtószert és esetleg mézet, ha ez utóbbi szilárd ön- vagy bádogtartályban légmentesen el van zárva.

— **Nagy tűz a sümegi járásban.** Borzalmas méretű tűzvész pusztított a minap a sümegi járásban levő Kisgöbörön, Róth Mór berlő ma-

jorjában. Péntek este 10 órakor kezdődött a tűz egyik istállóban, amelyben 24 szarvasmarha és 8 csikó volt elhelyezve. Mintfogó a hosszú istálló náddal volt fedve, oltásra még csak gondolni sem lehetett. Bent égett Róthnak 16 szarvasmarhája és a 8 csikója. A kár 40.000 korona, melyből 25.000 korona biztosítva volt. A nyomozás folyik és eddig beizagolódott, hogy a tüzet gyújtogatás okozta.

— **Lopások.** Özv. Búki Ferencné böhézházi lakós feljelentést tett a lendvavásárhelyi csendőrségen, hogy egy nála szolgálatban lévő szolgafiu töle különböző időben nagyobb mennyiségű gabonát és lisztet ellopott. A fiu beismerte a lopást és elmondta, hogy a lopott holmit egy böhézházi asszonynak adogatta el. Mindkettőjüket feljelentették az itteni kir. járásbírószághoz.

A lendvavásárhelyi csendőrség bizalmas uton arról értesült, hogy Varga Erzsébet böhézházi lakosnak a katonáskodó fia állandóan küldözget haza kincstári ruhákat és felszerelési tárgyakat. A csendőrség a nevzett nőnél házkutatást tartott s elrejtve igen sok katonai holmit talált: bakancsokat, csizmát, köpenyt, zubbonyt, nadrágot, fegyvert, alsóruhát, zsinorokat stb. Az esetet bejelentették a legény ezrednél.

— A „**Vasárnapi Ujság**” február 20-iki száma szenzációs képeket közöl Ferdinánd bolgár király látogatásáról főhadiszállásunkon, nemkülönben különböző hurrtereinkről különös érdekesség azoknak a képes plakátoknak a másolatai, amelyeket az orosz hadvezetés adott ki népe biztatására a háború eseményeiről. Szépirodalmi olvasmányok: Lakatos László és Hejking grófnő regénye, Szőlősi Zsigmond tárcáicike, cikk Ruszkij tábornokról. Egyéb közlemények: Konyvics magyar tengerészeti repülő képe s a rendes seti rovatok: a háború napjai, Irodalom és művészet, Sakjáték, Halálozás stb.

A „**Vasárnapi Ujság**” előfizetési ára negyedévre öt korona, „**Világkrónika**”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „**Vasárnapi Ujság**” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanitt megrendelhető a „**Képes Népnap**” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, fél-évre 2 korona 40 fillér.

— **Megfagyott ittas ember.** Kiss József zalagalsai cipészmeister vasárnap este erősen be-szeszelt állapotban tartott hazafelé a Galsával szomszédos Pinkócáról, ahol egész délután a korcsmában időgált. Az ittas ember utközben elesett s az országot szélén nyomban el is aludt. Mikorra reggel a környékbeli emberek ráakadtak, már csontkeménnyé fagyott holttest volt. — A csendőrség nyomozást indított, nem forog-e fenn büntény a fenti esetről, de a fentiek szerinti valóság csakhamar kiderült.

— **Megszökött elmebeteg.** A zalaegerszegi közműház elmeosztályáról a napokban megszökött egy Deutch Árpád nevű hahóti illetőségű, közveszélyes ösrült. Most körözik.

— **Verekedés.** Zsálig Iván 20 éves ziszek-szeri legény panasolta a belatinci csendőrségnél, hogy Cserföld községben a Bauer-féle vendéglő előtt négy cserföldi egyén megtámadta és súlyosan megverte. A verekedőket feljelentették az alsólendvai kir. járásbírószághoz.

— **Öngyilkos uriaszony.** Balatonfüredi tudósítónk jelenti: Fenka Elekné itteni uriaszony, aki hosszabb idő óta súlyos betegségben szenvedett, a múlt héten egy őrizetlen pillanatban torkát konyhakéssel átvágta s rövid ideig tartó kioldás után kiszenvedett.

— A **Társaság.** Ezuttal Jeszenszky Sándorné, a nagyműveltségű és társaságszerető kedvelt dáma szól hozzá a magyar társaság kérdéséhez s pompás cikkében érdekes nézőpontokból fejtegeti a nagy jelentőségű problémát. Tormay Cecill pályakoszorú regényének egyik gyönyörű részlete mellett a Kiebelberg Kunó grófnő, Lhevinne Józsefnél tört cikk, az „Egymás közt” rovat és több érdekes apróbb közlemény mellett Kiss Géza, Sziny Lajos és M. Radich Jolán versei teszik változatossá az illusztrációban is bővelkedő új számot. A Társaság előfizetési ára egész évre 18 K, fél-évre 10 K, negyedévre 5 K. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz szálló.

Szerkesztői üzenetek.

Pórszombat. A kéziratokat köszönettel megkaptam, de már elkésett erről a számról. Nagyon szeretném, ha kéthetenként kaphatnám, legkésőbb szerdaig. Üdvözlettel.

— „**Milliók könyve.**” Herczeg, Mikszáth. Szomaházy s általában legjava regényíróink művei új, a maga nemében páratlanul olcsó kiadásban jelennek meg: egy-egy teljes, befejezett regény ára 24 fillér. Szinte hihetetlenül hangzik, hogy a legérdekesebb regények, amelyek eddig 3–4 koronába kerültek, most 24 fillérért kaphatók. Ezt a csodát megvalósította a „**Milliók könyve**” vállalat. Az első regény Herczeg Ferenc: „**A lap virága,**” a második Szomaházy István: „**Mesék az írógerőről,**” a harmadik: „**Egy önkéntes naplója,**” Farkas Pál vidám könyve, a negyedik regény Conan Doyle detektív története: „**Az üldöző,**” az ötödik Mikszáth Kálmán: „**Galamb a kalitkában,**” míg a 6-ik félt Pemberton izgalmas regénye: „**A kronstadt-i kém.**” A **Milliók Könyve** minden egyes száma a megjelenés után kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

Négy darab jó karban lévő,

— átfurt, vasalt —

fa-kutcső

— eladó —

Freyer Fülöpnél, Alsólendva.

Könyvny, vékony, gyalult
— deszkából készült —

Tábori POSTALÁDÁK

többféle nagyságban kaphatók

Balkányi Ernőnél

Alsólendván.

Ha szerencse éri, vagy valamihez
Isten segédelmét várja: ne feledkezzék
meg a sebesült katonákról!

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb
zsebrák, láncok, arany és ezüst ékszerek,
China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön óras és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Fúttca.

Nagy raktár fal- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti
cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

Steckenpferd- liliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen aJElbe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepítő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felülmúlhatatlanságáért. — Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ugyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a czég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogeriákban, illatszertároltókban stb. 40—47 Hasontólképpen kiltör Bergmann Manera liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kiltörő szer női kezek gondozására.

Nagyobb mennyiségű
jó állapotban levő

használt hordó

200–400 literig, meg-
véterel kerestetik. —

Cim megtudható a kiadóhivatalában.

Alsólendván, a Főut legszebb és
legforgalmasabb pontján, újonnan
épült modern házban egy szép tágas

üzlethelyiség kiadó.

A helyiségben öt év óta egy mo-
dernül berendezett mézszárszék és hen-
tesüzlet állott, mely a tulajdonos be-
vonulása miatt most megszűnt. **Mészár-
ros** vagy hentesnek kiválóan
alkalmas a hely.

Bővebbet a tulajdonosnál:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

24 A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért! **24**

Minden füzet egy be-
fejezett teljes regény! **»MILLIÓK KÖNYVE«** Minden kéthétben egy
regény jelenik meg!

FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 24 fillér. FILLÉR

Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekből.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU teglegyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHÉR ANTAL köröm- és koci-kovacs.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász. Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikviz-gyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVAN csizmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementmunka készítő

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ézüst árukból.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való beletelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

SCHRANTZ ELEK (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-téle ház) készít művészi fényképeket bármilyen nagyságban, jutányos árért. Felvétel minden nap. Fényképnyomatásokat olcsón vállal!

SIPOS DANIEL eisördendő uriszabó (Főut.).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasúti állomás áttellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasúti vendéglő bériője.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

VÁRFALVI PÉTER fodrászterme Főut., Beck-f. ház.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mesáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kavés.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvasarhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKO ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JOZSEF molnár Peteshaza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MÁRTON bádogsmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celldömök.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KÖLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPOT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala előrusítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasarhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksán

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasarhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszarhely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztárton

NEMETH ISTVÁN eszrepes-m. és tehenő Résznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Dokleznai)

PREISS IGNAC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánház

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLO vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varsád.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasarhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Résznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Murav

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VADNAY GÁBOR bogár Lendvahosszúfalu.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasarhely.

VASS GEZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papír-szalvétát

akármily mennyiségben, cimpnyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Gyönyörű illusztrációk! ————— Érdekesítő olvasmányok! ————— Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak valószínűleg szenzációját képezi a a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháború Képes Krónikája

cimmal jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

24 fillér A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg! Egy-egy füzet ára csak **24 fillér!** **24 fillér** A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.